

La primera Mona de la Fàtima

En Yusuf està fent temps a la biblioteca. S'ha pres un descans entre els exercicis que avui els ha encarregat el professor de mates. Des de principi de curs ja ha experimentat l'exigència de l'ESO i sap que no pot deixar els deures per l'endemà. Avui, a falta de la Marta, la noia amb qui comparteix estones d'estudi – i amb qui li agradaria compartir més coses –, omple el parèntesi fent una cerca en un dels ordinadors de la biblioteca. De sobte li ve un flaix de fa uns dies, quan mirant la família Súper 3, es va sorprendre que el Roc i la Laia parlessin de les Mones de Pasqua. Què caram era allò? – va pensar. I ara es decideix a treure'n l'entrellat.

La veritat és que allò de les mones sonava ben estrany i és una de les coses més curioses que havia sentit des que van arribar a Viladecans, ara ja feia quatre anys, quan els pares van decidir venir a Catalunya a cercar feina. Però encara més curiós és la resposta que troba a internet sobre el tema: Resulta que el nom d'aquest pastís que es regala als infants per Pasqua té nom d'origen àrab, i que és una tradició molt arrelada a l'est de la península.

A en Yusuf li ve al cap el debat que han tingut aquest matí a classe de ciències, quan la professora ha parlat de com els éssers vius s'adapten al medi però també com l'alteren fruit de la seva activitat. Cada vegada té més clar que les persones no s'escapen pas d'aquesta realitat.

Mentre pensa que ha d'explicar al Toni la seva troballa de les mones, en Yusuf recorda que en uns pocs dies aniran a passar les vacances de setmana santa a Amazzar. Llavors se li acut que durà una mona a la Fàtima, la seva cosina de tres anys que no ha vist des de l'estiu passat. Ho haurà de comentar als pares, i potser haurà de fer ell el pastís, doncs amb tot això de la crisi sap que a casa no es poden gastar gaires diners en imprevistos, però la idea li sembla genial: La Fàtima tindrà la seva primera mona i així tindrà ocasió d'explicar-li algunes coses del lloc on viuen.